

čímž spáchal

pokračující zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku

a odsuzuje se za to

podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pět) let.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozené I. K., nar. , bytem , na náhradu nemajetkové újmy částku 100.000 Kč.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný M. Ch. v přípravném řízení popřel, že by se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu. Výpovědi paní K. a její dcery označil za lež, kdy poškozená musela být ovlivněna svou matkou, neboť sama by si to nevymyslela. V lednu se s paní K. rozešli, své věci si mohl vyzvednout jen pod dozorem policie. Pak zjistil, že v garáži chybí některé jeho věci, například motorová pila a nářadí. Na to mu paní K. řekla, že tam nic takového nebylo. Při rozchodu mu vyhrožovala, že je kriminálník, že jí krade doma věci, že patří do kriminálu a že ho tam dostane. S paní K. začali bydlet od ledna 2018. Asi po třech nebo čtyřech měsících od začátku vztahu začaly problémy. Paní K. byla stále mimo domov, děti po příchodu ze školy hlídal on. Jemu se nelíbilo, že D. má zameškané hodiny, chtěl to řešit s paní K., ale ta mu řekla, že mu do toho nic není. Pak se poprvé rozešli. Po týdnu zase orodovala, aby se vrátil. Nakonec se s ním rozešla ona z toho důvodu, že její syn jí řekl, že obžalovaný doma krade věci a rozprodává je. To už byl definitivní rozchod. Uplně sám s nezletilými nikdy nezůstával, vždy byli doma její bratři. S poškozenou vycházeli dobře. Nezletilá mu říkala, občas tati. Co se týče hygieny malé I., tak s koupáním nepomáhal, myla se sama, a když něco potřebovala, řekla matce. V sexuálním životě s paní I. K. neměli vážný problém. Vedle bytu měl místnost, kde si lepil modely. Tam děti nechodily, malá I. tam přišla za celou dobu tak 2x. I. si stěžovala, že na ní kluci dělají sexuální posunky, že jí obtěžují, osahávají a jeden spolužák, že je dotěrný. On jí vždy odpověděl, že to musí řešit s mámou. Ona odpověděla, že se jí bojí, že jí zase bude vyčítat. Obžalovaný si myslí, že je to celé pomsta matky poškozené, že nevycházel s jejím nejstarším synem. Neví, proč by to poškozená jinak říkala, když spolu neměli žádný problém. V hlavním líčení na svém popěrném stanovisku setrval s tím, že ale nedokázal uvést konkrétně, za co by se mu měla matka poškozené nepravdivým obviněním mstít.
2. Na obžalovaného byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví - odvětví psychiatrie, sexuologie a psychologie. Podle znalce z oboru psychiatrie a sexuologie obžalovaný netrpí duševní poruchou, pouze forenzně nevýznamnou poruchou osobnosti. Byl schopen rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání a toto jednání ovládat. Jeho pobyt na svobodě z psychiatrického hlediska není nebezpečný. Jeho sexuální zaměření je gynefilní a hebefilní, to však bez síly parafilie (sexuální deviace).
3. Podle znalce psychologa je obžalovaný intelektově slabě průměrný, jeho osobnost je simplexní, strukturovaná anomálně s převládajícími rysy citové i sociální maladaptace. Emocionalita je nezralá a málo diferencovaná, afektivita a psychika stabilní. Motivace

jednání nebude podmíněna žádnou psychickou nebo sexuální patologií a souvisí z psychologického hlediska především s jeho osobnostními charakteristikami. Anomální osobnostní struktura je trvalého charakteru, a i vzhledem ke kriminální anamnéze obžalovaného a k jeho postojové uzavřenosti (popírání, absence pocitů viny) jsou možnosti jeho resocializace málo nadějně.

4. Nezl. I. K., nar. , byla vyslechnuta jako svědkyně před zahájením trestního stíhání dne 27. 2. 2019 za účasti soudce postupem dle § 158a trestního řádu. Podle § 102 odst. 2 trestního řádu byl v hlavním líčení přečten záznam o výslechu nezletilé svědkyně. Svědkyně při výslechu uvedla, že ví, že se na policii sešli kvůli tomu, že jí dělal nepříjemné věci, co si dělají dospělí, když se mají rádi. M. jí sahal rukou tady (ukázala na panence). Když byla mamka v práci, bráchové byli v pokojíku, ale koukali se na počítač a neslyšeli to její křičení, protože většinou mají zapnutou počítač. Nebylo to jen v ložnici, jednou se to stalo taky, když byla v kuchyni. On jí sundal takhle... (ukázala na panence sundání sukně a kalhotek) a sahal jí jednou rukou tam... (prstem mezi nohy). Taky mu musela sahat na „finfulu“. Vyndal svého „finfulu“ a musela mu na to rukou přejíždět. V kuchyni jí sahal na pipinku a taky ještě vzadu v místnosti, říkal, ať takhle tím přejíždí, bylo to i v ložnici. Na pipince jí občas sahal i do dírky. Ale spíš jí tam jenom přejížděl, moc jí tam dovnitř nesahal. Občas cítila i bolest, ale nelíbilo se jí to. Řekla mu, ať toho nechá, ale on jí řekl, že to přece není tak hrozný, že je velká holka, že se to normálně dělá. Ona říkala, že se to normálně nedělá, on říkal, že občas to tatínci normálně holčičkám dělají. Říkal, ať to nikomu neříká. Ona se bála, nevěděla, jak to má říct. Ale zjistila, že když to řekla mamince, tak teď lépe jí a i líp jí pracuje mozek, protože se zlepšila v matice. Měla v sobě tolik stresu. Poprvé se to stalo asi v kuřárně, jak mu sahal na ten „finfulu“. Kuřárna je kumbál mimo byt. Začalo to od jejích let. Bylo to různý, někdy třeba jednou týdně nebo dva týdny si dával pauzy nebo dokonce měsíc, nebo třikrát týdně. Poprvé to bylo po jejích narozeninách (2018), to mu sahal v kuřárně na to...ona si tam za ním přišla povídat. Začalo to tímhle a až trochu dýl na ni začal sahat. On prostě rozepl kalhoty, vyndal to a ona vzala ruku a musela mu takhle jezdit...ale ona to vůbec moc nechtěla. On jí to nejdřív ukázal a ona to pak měla dělat. Ona mu řekla, že to dělat nechce. Říkal, že to je prostě normální, že je to určitě hezký a bude jí to příjemný, ale nebylo. I jí to tam občas lechtalo. Ona mu řekla, ať to nedělá. Neměla odvalu ho praštit, protože má hodně silnou ruku, prostě ten kdyby jí ji napálil... Už jednou dostala hodně velkou facku. Kvůli něčemu se naštvál, bolelo jí to. On jí tam dal ruku, a když tam přišel D., tak si na ní lehl a dělal, že ji morduje, že ji lechtá, občas jí i zalehl. Když to nechtěla dělat, tak jí začal lechtat. Ona je hrozně lechtivá, jí to hrozně vadilo, protože když lechtáte člověka dlouho, tak to pak štípe, takže neměla jinou volbu. Někdy jí zalehl a začal dělat takhle... (na panence ukázala podle vyslychající policistky kopulační pohyby), ale byl oblečený. Tu ruku jí tam strkal a jezdil tam pod kalhotkami. Ona prostě jen křičela, aby toho nechal, že tohle nedělají holčičky tatíncům. On řekl, že se má klidně zeptat svých kamarádek, že jim to tatínci taky dělají. Ale ona to nikomu neříkala. Nechal toho až po chvíli, když on chtěl. Na „finfulína“ mu taky šahala vícekrát než jednou. Neví, jestli to bylo 5x nebo 6x, bylo to, když byly letní prázdniny. Naposledy to dělal asi někdy před lednem, po vysvědčení už ne. S tím „finfulínem“ to bylo naposledy před prázdninami, v červnu. Když mu na něj sahal, tak neviděla, že by mu z toho „finfulína“ něco vyteklo. V ruce to cítila jako nějakou měkkou věc. Ona to nemačkala, prostě jen třela tu kuličku, jak je na tom, jezdila tou kuličkou. Když jí dala dolů, tak tam bylo něco červeného, takovej červenej páreček. Nebyl tvrdej. Řekla o tom bráchovi V., ale jeho to moc nezajímalo, zapomněl na to. Nikomu jinému to neřekla, protože se bála, protože kdyby to máma řekla M., tak by asi pěkně dostala.
5. S ohledem na to, že výpověď poškozené je stěžejním důkazem, byla zkoumána znalcem - psychologem. Ze závěrů znaleckého posudku vyplývá, že mentální výkony nezl. I. K. mají značné výkyvy odpovídající nerovnoměrnému dozrávání centrální nervové

soustavy. Její celkový verbální výkon je nadprůměrný. Kvalita vnímání může být vývojovými nerovnoměrnostmi v určitých případech narušena, tyto nerovnoměrnosti však nenarušily kvalitu vnímání vyšetřované věci. Poškozená trpí syndromem ADHD, tedy poruchou aktivity a pozornosti s hyperaktivitou. Tato porucha však nemohla ovlivnit její vjemové poznávací složky intelektové výbavy tak, aby se nemohla správně orientovat ve vyšetřovaných událostech. Je nadprůměrně intelektově vybavené dítě, žádající odpovědi na velké množství otázek. Zvýšeně si nevěří, a proto je zvýšeně závislá na podpoře svého okolí. Ve své rodině nemá protějšek, se kterým by probírala svoje zážitky. Se staršími bratry příliš nekomunikuje, na mladšího bratra musí spíše dohlížet. K obžalovanému proto přilnula jako k někomu, kdo byl pro ni posluchačem a kdo odpovídal na její otázky. Ač ji obžalovaný svým chováním značně poškodil, stále si vyčítá, že porušila slovo, které mu dala. Je schopna podat obecně věrohodnou výpověď. Pokud jde o specifickou věrohodnost, tak podala před dětským psychiatrem i na policii velice podrobné, neodporující si výpovědi. Tyto výpovědi podala svým slovníkem, nevyskytují se v ní pasáže, které by mohly být součástí předem naučené výpovědi. Z psychologického hlediska lze její výpovědi považovat za specificky věrohodné. Znalecké zkoumání neodhalilo postranní motivy svědkyně, jako je motiv msty nebo nenávisti. Zazněla i určitá sympatie k obžalovanému, protože si s ním během jeho pobytu v domácnosti rozuměla. Nezletilá byla schopna chápat nesprávnost takového jednání, nebyla schopna dostatečně posoudit jeho smysl a význam. Pokud se týče odporu, naznačila, že se obžalovanému snažila vyhybat, ale dál ho navštěvovala v kumbálu, což vysvětluje tím, že si s ním chtěla povídat, protože je chytrý. Byla přesvědčená, že své chování nebude opakovat. Její odpor byl slabý, ovšem je nutno si rovněž představit zmatek, který prožívala - obávala se, že jí nikdo nebude věřit, a že ji obžalovaný potrestá, neboť měla předchozí zkušenost z jednoho trestu. Znalkyně se domnívá, že poškozená je v rámci rodiny osamělá, jednala tedy podle schématu, že jí nikdo nevyslyší a naopak jí může čekat trest, když bude o věci mluvit. U poškozené byla diagnostikována smíšená úzkostná a depresivní reakce, která byla pozorována i třídní učitelkou - zamlklost a málomluvnost, smutek. Její osobnost je již nyní formována jako podrobnivá, s nedostatečnou schopností odporovat svému okolí. Znalkyně opakovaní výslechu poškozené nedoporučila kvůli pravděpodobnosti sekundární viktimizace.

6. Matka poškozené - I. K. jako svědkyně v procesně použitelné výpovědi v přípravném řízení popsala, jak navázala vztah s obžalovaným. Začal u nich bydlet od února 2018. Zpočátku nebyly mezi nimi problémy, vztah byl v pořádku. Jelikož obžalovaný v té době neměl zaměstnání, souhlasil s hlídáním dětí, aby svědkyně mohla pracovat. Nic špatného mezi dcerou a obžalovaným nepozorovala. Rozešla se s ním v únoru 2019. Cítila, že něco není v pořádku a první důkaz jí podal syn D., který si v mobilu obžalovaného všiml, že tam má vyfocené jejich věci, které se ztratily. Proto obžalovanému řekla, aby odešel. Po odchodu obžalovaného večer seděla s dětmi a syn sdělil, že dcera má z obžalovaného trauma. Dcera začala mluvit, že ji obžalovaný nutil, aby mu sahala na penis, že jí říkal, že to je normální, že to holčičky tatínkům dělají, že jí sahal do kalhotek a jednou v kuchyni jí stáhl kalhoty. Dcera se jí pak svěřovala postupně, každý den něco. Svědkyně hned druhý den volala dětské psychiatrice, ta řekla, ať k ní přijdou a ať podá trestní oznámení. Před psychiatrickou pak měla dcera sdělit, že jí pan Ch. řekl, že si na ní počká do 18ti let a pak bude náhradou za matku. Dcera jí též řekla, že se obžalovaného bála, a když jí hrozilo, že jí dá facku, tak ho prosila, aby jí dal jiný trest. Obžalovaný odpověděl tak, že si to vybere jinak, a pak ji osahával. Syn D. svědkyni říkal, že když přišel do pokoje a obžalovaný ležel na poškozené, tak to maskoval tím, že ji lechtá. Vedle bytu je kumbál, ve kterém obžalovaný bydlel, když byly mezi nimi neshody. V tom kumbálu měl vyndavat penis před dcerou. Svědkyně sama nikdy neviděla žádné závadové jednání. Vztah mezi obžalovaným a I. se měnil, občas jí nadával. Dcera si s obžalovaným ráda povídala, a někdy vyhledávala jeho přítomnost. Dcera se myla sama. K obžalovanému uvedla, že měl nadměrně vysoký sexuální apetit. Byl bez zábran, řekl jí, že by mu nedělalo problém souložit před dětmi. Obžalovaný sledoval porno na počítači nebo na svém mobilu. Od podání trestního oznámení s

obžalovaným v kontaktu nebyla. Jeho matka jí řekla, že děti navedla a že ničí jejich rodinu. na této výpovědi svědkyně setrvala i v hlavním líčení.

7. Ze strany obhajoby byl navržen důkaz v podobě psychologického znaleckého zkoumání matky poškozené stran její věrohodnosti. Tento důkazní návrh soud zamítl jako nadbytečný, neboť výpověď matky poškozené je z pohledu prokázání viny zcela marginální vedle výpovědi samotné nezletilé poškozené, která znalecky zkoumána byla. Matka poškozené nebyla přítomna žádnému závadovému jednání a není tak vůbec zřejmé, co by mohl na důkazní situaci změnit znalecký posudek ohledně její věrohodnosti.
8. Postupem podle § 102 odst. 2 trestního řádu byl v hlavním líčení čten protokol o výsledku nezletilého svědka V█████ K█████ (ročník █████). Podle něho byl obžalovaný zlý. Používal tvrdé tresty, několikrát svědka praštil a hodně na ně řval. Taky znásilňoval jeho sestru. Ta mu řekla, že se před ní obžalovaný svlékal. Jednou obžalovaný svědka navedl, aby se zamkl se sestrou v koupelně a sundal si kalhoty a trenýrky s tím, že když to neudělá, že ho potrestá. Svědek to udělal a potom ho obžalovaný z koupelny pustil. Sestře to bylo nepříjemné, říkala, ať to nedělá, ale svědek nemohl nic dělat, neboť obžalovaný na něj tlačil svou autoritou. Svědek taky viděl, jak obžalovaný v ložnici I█████ zalehával, což jí bylo nepříjemné. Při tom byli oblečení. Vždy to dělal, když šla máma do práce. Od sestry ví, že když měla dostat trest, tak obžalovaného prosila, ať jí netrestá, aby jí vybral jiný trest a on vybral, že jí znásilní. Sestra měla strach z autority obžalovaného. Párkrát za ním I█████ šla na návštěvu na pokec do kumbálu. Obžalovaný se k I█████ choval normálně, taky jí občas mlátil, taky na ní řval. K znásilnění svědek uvedl, že to znamená, že chlap vezme ženskou a bez povolení jí začne osahávat. Dokud se obžalovaný neodstěhoval, tak si I█████ nestěžovala. Do té doby se báli, aby je nezmlátil.
9. Starší bratr poškozené - svědek D█████ M█████ (nar. █████) v procesně použitelné výpovědi v přípravném řízení uvedl, že poprvé se Ch█████ odstěhoval, protože neměl práci, a matka ho v bytě nechtěla, podruhé to bylo proto, že u nich kradl věci a to už bylo definitivní. U nich se dlouhodobě ztrácely věci. Svědek nahlédl do mobilu obžalovaného a ten prodával jejich věci, které se ztratily, měl je vyfocené. Na svědka Ch█████ hodně křičel, stále s ním měl nějaký spor, ale nemlátil ho. Na V█████ křičel taky, občas ho mlátil. Jednou ho i chytil pod krkem a V█████ se počůral. To hlásila na policii matka. Na I█████ byl obžalovaný hodný, na tu jen občas křičel a občas jí pohlavkoval. Když u nich ještě Ch█████ byl, tak svědek viděl, že třeba spolu s I█████ leželi v posteli v ložnici, byli přikrytí peřinou, byli oblečení. Obžalovaný říkal, že I█████ lochtá, že si hrajou, ona to odsouhlasila. Nic neříkala, na nic si nestěžovala, měla divný výraz, ale svědka nenapadlo, že se něco děje. Tohle viděl vícekrát, většinou v ložnici. Jak se pak odstěhoval, tak jim I█████ řekla, co se dělo. Ona to už dřív řekla V█████, ale oni o tom nevěděli. Myslí si, že ten den, co odešel, tak seděli v kuchyni, on, máma, I█████ a V█████ a I█████ jim začala říkat, že jí M█████ ukazoval penis, že jí nutil, aby na ten penis sahala. Když za ním chodila do kumbálu, tak tam ji k tomu taky nutil. I█████ prý říkal, že tohle je normální, že to dělá každá dcera tatínkům a že je nějak náhrada za mámu a že na ní počká, až jí bude 18, a pak s ní bude chodit. Pak to máma začala řešit, jela s I█████ za psychiatrickou. I█████ si na Ch█████ stěžovala, že na ni křičí nebo že se ho bojí, že jí něco udělá, když měla nepořádek v pokoji. Ch█████ jí hodně využíval, aby mu udělala kafe nebo mu přinesla jídlo. Svědek si myslel, že ho má ráda, když i za ním chodila do toho kumbálu a nosila mu kafe. Ničeho neobvyklého si nevšiml. Neviděl, že by Ch█████ I█████ nějak osahával. Na této výpovědi pak svědek setrval i u hlavního líčení.
10. Matka obžalovaného I█████ Ch█████ jako svědkyně v přípravném řízení uvedla, že s manželem se vztahem svého syna a paní K█████ nesouhlasili. Malou I█████ viděla jen několikrát, myslí si, že vztah jejího syna s ní byl dobrý. Když je viděla pohromadě, tak I█████ šla víc k němu než k mámě. Nijak se mu nesnažila vyhýbat. Problém měl její syn jen s nejstarším synem paní K█████, který mu kradl cigarety. V hlavním líčení potvrdila

správnost své výpovědi z přípravného řízení a doplnila, že matka poškozené měla v prodejně Albert pravidelnou pracovní dobu od tří hodin do půl deváté večer (odpolední směna). Na ranní chodila pouze v neděli. Stíhání svého syna chápe jako mstu ze strany matky poškozené, avšak nedokázala uvést, za co by se přesně mstila. Matka poškozené je podle ní nevyrovnaný člověk.

11. Dále byla opatřena zpráva dětské psychiatricky, k níž matka s dcerou docházela a která měla iniciovat oznámení celé věci na policii. Ze zprávy MUDr. B. [redacted] ze dne 20. 2. 2019 vyplývá, že poškozená u ní sdělila, že se to dělo od jara, M. [redacted] k ní přišel, sahal jí mezi nohy pod kalhotkami, někdy si na ni i lehal, chtěl, aby jej vzala za penis a posunovala, dokud neřekl, že to stačí. Dělo se to několikrát do měsíce, během letních a vánočních prázdnin ne, naposledy nyní v únoru.
12. Ze zpráv orgánu sociálně právní ochrany dětí Městského úřadu [redacted] vyplývá, že I. [redacted] K. [redacted] st. navázala vztah s M. Ch. [redacted] na přelomu let 2017/2018. Od února 2018 žili ve společné domácnosti. Nezl. I. [redacted] je od září 2019 žákyní [redacted] třídy ZŠ [redacted]. Ze zprávy školy vyplývá, že nezletilá sejevila od začátku školní docházky jako tichá, hodně úzkostlivá dívka, málo samostatná. Měla časté omluvené absence pro nemoc. Prospěchem patřila k lepším žákům, prospívá s vyznamenáním. Její chování se změnilo v průběhu [redacted] třídy, byla tišší, zaraženější. Na obtěžování a osahávání ze strany spolužáků si nikdy nestěžovala, ani třídní učitelka v tomto směru nic nezpozorovala. I. [redacted] před spolužačkou řekla o sexuálním obtěžování ze strany přítele své matky, I. [redacted] třídní učitelce řekla, že mu musela sahat mezi nohy.
13. Z přípojeného přestupkového spisu Městského úřadu [redacted] vyplývá, že obžalovaný byl rozhodnutím ze dne 9. 8. 2019 uznán vinným přestupkem spočívajícím v nepřiměřeném fyzickém trestání dětí I. [redacted] Ch. [redacted] v době jejich společného soužití a potrestán pokutou 1 500 Kč.
14. Oznámení D. [redacted] M. [redacted] na obžalovaného stran krádeže věcí bylo policií ČR odevzdáno k projednání přestupku Městskému úřadu v [redacted], který do okamžiku rozhodování soudu ve věci nerozhodl.
15. Soud vyžádal i zprávy od známých zaměstnavatelů obžalovaného, z nichž zjistil, že obžalovaný pracoval:
  - v březnu a dubnu 2018 ve společnosti [redacted], spol. s r.o.
  - od 2. ledna do 15. března 2019 ve společnosti [redacted] s.r.o. v [redacted],
  - od 6. ledna 2020 ve společnosti [redacted], k.s. v [redacted].
16. K návrhu obhajoby byla jako svědkyně vyslechnuta i současná přítelkyně obžalovaného - M. [redacted] N. [redacted] (dříve Š. [redacted]). Podle obhajoby mělo být její výpovědi prokázáno, že ačkoli má taktéž nezletilou dceru, obžalovaný se žádného zavadového jednání vůči ní nedopouštěl. To sice svědkyně potvrdila, zároveň však z její výpovědi vyplynulo, že se s obžalovaným stýkají pouze o víkendech, tudíž nenastává vůbec situace, kdy by obžalovaný zůstával s její 14-tiletou dcerou sám, potažmo ve večerních hodinách.
17. Z přípojeného spisu Okresního soudu v Klatovech sp. zn. 3 T 139/2017 vyplývá, že obžalovaný je otcem dvou dcer (ročníky [redacted] a [redacted]), kdy matkou je P. [redacted] S. [redacted] (ročník [redacted]).
18. Při hodnocení důkazů vyšel soud z toho, že vina obžalovaného je prokazována především výpovědi poškozené, přičemž věrohodnost jejich tvrzení je podpořena závěry znaleckého posudku z psychologie. Poškozená nemá žádný motiv ke křivé výpovědi vůči obžalovanému. Takový motiv by s ohledem na konfliktnost vztahů bylo možno snad dovozovat u její matky, ovšem při zohlednění použitého jazyka, detailů a podrobností sdělených poškozenou je zcela vyloučené, že by se mohlo jednat o výpověď naučenou. Nelze odhlédnout ani od toho, jak

celá věc vyšla najevo, tj. nestalo se tak ve snaze poškozené zbavit se obžalovaného, nýbrž až po jeho odchodu ze společné domácnosti, který s žalovaným jednáním neměl přímou souvislost. Tvzení poškozené jsou nepřímo podpořena i výpověďmi jejích bratrů V [ ] a D [ ], kteří viděli, jak obžalovaný poškozenou zalehává v posteli s tím, že poškozenou lochtá. Poškozená byla sice vyslechnuta jako svědkyně ještě před zahájením trestního stíhání, avšak s ohledem na judikáty Nejvyššího soudu (např. 4 Tdo 1379/2017 a 7 Tdo 1269/2017) lze takový postup výjimečně připustit. V daném případě totiž policejní orgán neměl na začátku trestního řízení dostatek informací k tomu, aby bez výsledku nezletilé zahájil trestní stíhání obžalovaného. V dané věci proti sobě stojí právo obviněného vyslýchat svědky osobně a právo nezletilého dítěte, jakožto zvláště zranitelné oběti, aby bylo k takto citlivé záležitosti vyslýcháno jen jednou. Toto právo dítěte vyplývá z ustanovení § 2 odst. 4 písm. a), d) zákona č. 45/2013 Sb. zákona o obětech trestných činů a z ustanovení § 102 odst. 2 trestního řádu. Výslech poškozené byl navíc zaznamenán na obrazový záznam a je možno vnímat i její vystupování při líčení uvedených skutečností. Lze souhlasit se závěrem státního zástupce uvedeným v obžalobě, že opakování výslechu by znamenalo sekundární viktimizaci poškozené a že tudíž není v zájmu jejího vývoje. Na druhou stranu však nedostatek spočívající v tom, že poškozená nebyla dotázána blíže na řadu skutečností, které mají význam pro rozhodnutí ve věci, nelze přičítat k tíži obžalovaného, což bude rozvedeno níže.

19. Pro výše uvedená skutková zjištění podle soudu svědčí nepřímo i to, že ačkoli podle znaleckého zkoumání je obžalovaný hebefilní, tj. je zaměřen na pubertální stadium ženské atraktivity, min. ve třech po sobě jdoucích případech si našel výrazně starší partnerky (I [ ] K [ ] o 14 let, M [ ] N [ ]-Š [ ] dokonce o 20 let, P [ ] S [ ] o 8 let), které však mají dcery v pubertálním, resp. předpubertálním věku. To je podle soudu logickým výrazem snahy obžalovaného dostat se legálním způsobem do trvalé blízkosti mladých děvčat, kam by se bez vztahů s jejich matkami neměl možnost se dostat. Jinak totiž nelze vysvětlit jeho reálné sexuální chování, které je v příkrém rozporu s výsledky znaleckého zkoumání (ač zaměřen na pubertální stadium ženské atraktivity trvale vyhledává výrazně starší partnerky než je on sám).
20. Při vymezení počátku doby páčání skutku vycházel soud z výpovědi poškozené, že mělo k prvnímu případu dojít až po jejích [ ] narozeninách (tj. po [ ] 2018), ale zároveň se tak mělo stát ještě před skončením školního roku 2017/2018 (tj. před 30. 6. 2018). Poslední případ se pak měl podle poškozené odehrát před odstěhováním obžalovaného ze společné domácnosti, k němuž došlo podle výpovědi matky poškozené v únoru 2019. Tento časový údaj je pak upřesněn ve zprávě dětské psychiatricky ze dne 20. 2. 2019, kterou uvedeného dne poškozená s matkou navštívily, a kde se již žalovaný skutek řešil.
21. Pokud jde o právní kvalifikaci, v obžalobě bylo jednání posouzeno jako pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný měl k činu zneužít bezbrannosti poškozené, která byla velmi nízkého věku [ ] let), byla zvyklá obžalovaného poslouchat jako partnera matky, chovala k němu zpočátku kladný vztah, ale měla z něj i strach, měla obavu z jeho reakcí v případě nevyhovění, takže nebyla schopna mu dát najevo odpor jinak než slovními protesty.
22. Pokud jde o pojem bezbrannosti, pak dle komentáře k trestnímu zákonu (C.H.Beck) se rozlišuje bezbrannost absolutní, fyzická a psychická. O případ bezbrannosti absolutní jistě nejde, neboť ta vyžaduje oběť, která nevnímá (např. kvůli bezvědomí). Stejně tak určitě nejde o případ bezbrannosti fyzické, kdy oběť není schopna vzdorovat pachateli pro nedostatek tělesných sil (např. osoba spoutaná či ochrnutá). Mohlo by se tedy jednat o bezbrannost psychickou, kdy oběť vnímá okolní svět, ale její duševní a rozumové schopnosti nejsou na takové úrovni, aby oběť dokázala svou situaci vyhodnotit a přiměřeně a účinně na ni reagovat, např. proto, že nechápe, co se po ní požaduje nebo nechápe, co je smyslem jednání pachatele. Jako příklad takových obětí se uvádí osoby trpící duševní chorobou, kvůli níž

nechápu význam pachatelova jednání, či osoby mentálně zaostalé nebo děti, které nemají dostatečné znalosti a zkušenosti, aby posoudily význam odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku apod.

23. V daném případě si však poškozená byla velmi dobře vědoma toho, že se obžalovaný vůči ní chová nevhodně („Dělal to, co si dělají dospělí, když se mají rádi, a nemyslím líbání, ale tu druhou stranu. Víte, o čem mluvím, ne? Je to vážně choulostivá záležitost.“). Z citované partie výpovědi poškozené (čl. 37 spisu) lze dovodit, že v době provedení výslechu měla poškozená celkem obstojné vědomosti ze sexuální oblasti, vč. toho, že se děti rodí poté, „co spolu dělají dospělí“ (str. 46). Vyslychající policistkou však nebyla dostatečně dotázána, co vše je jí známo ze sexuální oblasti. Chvillemi se naopak role vyslychající a vyslychané měnily. Tím soud míní to, že poškozená několikrát odpověděla na položený dotaz otázkou. Např. na dotaz, zda obžalovanému z „finfulína“ něco vyteklo (čl. 46), reagovala otázkou („Nevím, co by to mělo být, myslíte moč? Nebo něco jinýho?“) a policistku donutila k výkladu o „bílé tekutině, která klukům potom...když spolu dospělí dělají některé věci, když se spolu milují“. Podobně na otázku, zda nebyl „finfulín“ obžalovaného tvrdý (čl. 47), reagovala otázkou („Ale proč by byl tvrděj?“), čímž opět policistku donutila k výkladu o tom, že k tomu, aby vznikly děti, musí „finfulín“ ztvrdnout. Takový nedostatek výslechu poškozené spočívající v tom, že poškozená nebyla dotázána blíže na řadu skutečností, které mají význam pro rozhodnutí ve věci, nelze ale přičítat k tíži obžalovaného a nelze dovozovat, že poškozená neměla dostatečné znalosti a zkušenosti ze sexuální oblasti, což by ji řadilo do kategorie obětí psychicky bezbranných. V již zmiňovaném komentáři k trestnímu zákonu (C.H.Beck) se totiž uvádí, že za bezbrannost se nepovažuje stav poškozené, která je sice nezletilá, ale natolik fyzicky a duševně vyspělá, že je schopna pochopit jednání pachatele a svůj nesouhlas s tímto jednáním dát dostatečně zřetelně najevo. O takový případ přitom evidentně šlo, tj. poškozená věděla, že se obžalovaný vůči ní chová nevhodně, a dala mu verbálně jasně najevo svůj nesouhlas (řekla mu, ať toho nechá/ať to nedělá/že to dělat nechce). Stejně tak byla schopna poškozená správně vyhodnotit „blafování“ ze strany obžalovaného, že je velká holka a že se má klidně zeptat svých kamarádek, že jim to tatínci taky dělají, že se to normálně dělá.
24. Další problematickou partii výslechu poškozené je podle soudu otázka toho, co by se stalo, pokud by poškozená obžalovanému nevyhověla. Poškozená se totiž v rámci své výpovědi vyjádřila dvakrát zcela odlišně ohledně možnosti volně odejít v případě nesouhlasu s jednáním obžalovaného. Nejprve na čl. 42 uvedla, že v případě tření penisu obžalovaného tomuto řekla, že to dělat nechce a odešla z kumbálu, aniž by jí v tom obžalovaný jakkoli bránil, zatímco na čl. 48 naopak k dotazu negovala možnost volně odejít v případě, že by se jí jednání obžalovaného nelíbilo, byť s douškou, že odejít nikdy ani nezkusila. Tento rozpor však za situace, kdy není vhodné opakovat výslech poškozené, je třeba vykládat ve prospěch obžalovaného, tj. že možnost odejít poškozená měla. Za takové důkazní situace nelze ale dojít v žádném případě k závěru, že by se obžalovaný dopustil žalovaného jednání za využití násilí vůči poškozené.
25. Co se týče osahávání poškozené na intimních místech a tření penisu obžalovaného rukou, pak tyto sexuální praktiky poškozená popsala zcela jasně a soud nemá pochyb o tom, že k takovému jednání skutečně došlo a že jde o trestný čin. Jinak je tomu ale u části žalovaného jednání spočívajícího v zalehávání poškozené a v naznačování kopulačních pohybů. Poškozená totiž takto jednání slovně nepopsala, a jde pouze o subjektivní hodnocení vyslychající policistky toho, co jí poškozená ukázala s hadrovými panenkami. Podle výpovědi poškozené při tomto jednání byli oba dva oblečení a nelze zcela s jistotou vyloučit, že šlo o nezávadný tělesný kontakt spojený s lechtáním v podpaždí. Je běžné, že děti ve věku poškozené chtějí být ve fyzickém kontaktu s dospělými (mazlení), přičemž poškozená nikdy neuvedla, že by byl jakýkoli fyzický kontakt ze strany obžalovaného nechťený a proti její vůli. I znalkyně naznačila, že situace v rodině byla taková, že poškozené se matka nevěnovala

tolik, jako třeba jejímu autistickému bratrovi, a proto u obžalovaného hledala to, čeho se jí nedostávalo od matky. Proto soud vypustil část o zalehávání a kopulačních pohybech, neboť toto jednání nemá za bezpečně prokázané na základě provedených důkazů, zejména z výpovědi poškozené, resp. nemá za bezpečně prokázané, že by takové jednání bylo jednoznačně jednáním trestným. Tak by se nepochybně stalo, pokud by poškozená s panenkami explicitně předvedla či slovně popsala, že při zalehnutí došlo k jednání, které by jednoznačně mělo sexuální podtext (např. roztahování nohou poškozené, nalehnutí pohlavním údem obžalovaného na oblast rozkroku poškozené apod.). I podle výpovědi samotné poškozené (čl. 43 - 4. odst. zdola) jí měl dát obžalovaný na výběr, že pokud nechce provozovat závadové jednání (osahávání), bude ji obžalovaný lechtat. I z toho lze dovodit, že fyzický kontakt spojený s lochtáním poškozená vnímala jako alternativu k závadovému jednání, přičemž tuto aktivitu nelze považovat za aktivitu s jasným sexuálním motivem, kterou by bylo možno podřadit pod některou z forem jednání, kterými lze spáchat trestný čin znásilnění.

26. Obdobně soud vypustil ze skutkových zjištění i pasáž popisující křičení poškozené a to proto, že podle soudu došlo k nepřesné interpretaci výpovědi poškozené. Ta totiž křičení nedala jednoznačně do souvislosti s osaháváním na intimních místech či s drážděním penisu obžalovaného rukou (tedy se závadovým jednáním), ale pouze do souvislosti s lechtáním (str. 43 - pátý odstavec zdola), u něhož však soud došel shora k závěru, že jej nelze mít jednoznačně za závadové jednání.
27. Ze všech shora uvedených důvodů proto soud jednání obžalovaného popsané ve výroku tohoto rozsudku kvalifikoval jako pokračující zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, neboť obžalovaný dítě mladší patnácti let (tj poškozenou, ročník █████) jiným způsobem než souloží pohlavně zneužil a tento čin spáchal na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору, zneužívaje svého postavení a z něho vyplývajícího vlivu. Obžalovaný musel vědět, že poškozená je mladší 15-ti let, neboť se jednalo o dceru jeho družky. Obžalovaný jednak sám aktivně jednal vůči poškozené (osahával ji na intimních místech, zasunul jí prsty do přirození), jednak po poškozené chtěl, aby aktivitu vůči němu naopak vyvíjela ona (dráždění penisu obžalovaného rukou). Jednal v úmyslu uspokojit svůj pohlavní pud na těle jiného, přičemž nedošlo přímo k souloží. Poškozená byla dcerou družky obžalovaného a v době, kdy matka poškozené odešla do zaměstnání, byla svěřena doзору obžalovaného, který suploval roli otce poškozené. Nebylo prokázáno, že by obžalovaný vůči poškozené užil násilí či pohružky takovým násilím. Stejně tak soud nehodnotil jednání obžalovaného jako zneužití bezbrannosti poškozené. Nastalý vztah mezi poškozenou a obžalovaným podle soudu lépe vystihuje kvalifikovaná skutková podstata podle § 187 odst. 2 trestního zákona, tedy že obžalovaný zneužil svého postavení v rodině poškozené a z něho vyplývajícího vlivu na poškozenou, kterou se snažil mj. přemluvit k žalovanému jednání (řekl, že to přece není tak hrozné/že je to určitě hezké/že je to poškozené určitě příjemné“). Obžalovaný poškozené též řekl, aby o tom, co se mezi nimi děje, nikomu neříkala. Poškozená se s jednáním obžalovaného skutečně nesvěřila ani své matce, neboť jak sama uvedla, předpokládala, že matka to řekne obžalovanému a ten ji pak potrestá. Poškozená tedy jednala pod vlivem toho, že obžalovaný byl partnerem její matky a mohl matku poškozené ovlivňovat. Poškozená se proti jednání obžalovaného verbálně ohradila, v některých případech i odešla od obžalovaného, aniž by jí tento v odchodu bránil. Poškozená zvažovala i to, že se proti jednání obžalovaného vymezí i fyzicky (praští ho), ale ustoupila od toho, protože se bála jeho fyzické odvety. Takovou odvetu by přitom obžalovaný mohl snadno maskovat jako partner matky poškozené výchovnými tresty.
28. Ačkoli ve zprávě psychiatricky i ve znaleckém posudku z psychologie jsou konstatovány určité nepříznivé následky na psychice poškozené (zamlklost, málomluvnost, smutek, výčitky - porucha přizpůsobení), nelze mít za to, že by u poškozené došlo k tak vážnému zásahu do běžného způsobu života, který by představoval těžkou újmu na zdraví, jako je tomu např. u

posttraumatické stresové poruchy. Ze zprávy psychiatricky je navíc zřejmé, že poškozená byla v její péči (mimo jiné pro úzkostné rysy osobnosti) již od března 2017, tedy již v době před příchodem obžalovaného do rodiny poškozené. Psychické potíže zjištěné v rámci trestního řízení tedy nemusely být způsobeny jednáním obžalovaného.

29. Všechny dílčí útoky jednání obžalovaného byly posouzeny jako jeden pokračující trestný čin ve smyslu § 116 trestního zákoníku. Případů bylo více, mezi jednotlivými útoky mohly sice být určité časové prodlevy, ovšem přesný počet útoků, ani přesná data spáchání nelze určit. Rozhodné je, že obžalovaný měl od počátku záměr zneužívat poškozenou, pokud se mu k tomu naskytne příležitost. Jednotlivými útoky obžalovaný naplňoval shodnou skutkovou podstatu zločinu pohlavního zneužití, byť různými formami (osahávání, tření penisu).
30. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v rejstříku trestů má od roku 2008 celkem 9 záznamů, převážně pro nerespektování zákazu řízení, jednou pro přečin zanedbání povinné výživy. Ve třech případech mu byly uloženy nepodmíněné tresty odnětí svobody v celkové délce 13 měsíců. V chronologicky posledním případě byl odsouzen pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku trestním příkazem Okresního soudu v Klatovech ze dne 19. 12. 2017 sp. zn. 1 T 177/2017 k souhrnnému trestu odnětí svobody na 12 měsíců se zkušební dobou v trvání 2 let, tj. do 13. 10. 2019.
31. Při ukládání trestu vyšel soud z ustanovení § 187 odst. 2 trestního zákoníku, které umožňuje uložit pachateli trest odnětí svobody na 2 až 10 let. Obžalovanému nepolehčuje nic ve smyslu § 41 trestního zákoníku. Naopak mu ve smyslu § 42 písm. p) trestního zákoníku přitěžuje jeho recidiva obecná, tj. skutečnost, že byl již pro trestný čin odsouzen. Nyní žalovaného jednání se dokonce dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, nicméně pro druhově zcela odlišnou trestnou činnost. Nabízelo se tedy uložení již nepodmíněného trestu odnětí svobody. Soud nicméně zohlednil to, že od žalovaného jednání uplynulo již 1,5 roku, že způsob pohlavního zneužití byl na pomyslné stupnici závažnosti (počínající osaháváním a končící vykonáním soulože) spíše při hranici méně závažného jednání a že žalované jednání nezanechalo na poškozené trvalých následků, a proto uložil ještě výchovný - podmíněný trest odnětí svobody v trvání 3 let, tedy trest v 1/8 zákonné trestní sazby. Nicméně s ohledem na recidivu obžalovaného stanovil soud maximální možnou délku zkušební doby a to na 5 let.
32. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč se řádně a včas připojila prostřednictvím svého zmocněnce poškozená J. K., nar. . Tento nárok zmocněnec odůvodnil tak, že obžalovaný žalovaným jednáním zasáhl do osobní sféry poškozené v psychické rovině, v intimní sféře, způsobil jí duševní útrapy a snížil její důstojnost. S ohledem na to, že obžalovaný byl uznán vinným trestným činem, jehož obětí byla nezletilá poškozená a s ohledem na výši průměrného čistého výdělku v současném zaměstnání ve společnosti ve výši téměř 11 000 Kč, uložil soud podle § 228 odst. 1 tr. řádu obžalovanému povinnost uhradit poškozené na náhradě nemajetkové újmy částku 100 000 Kč, když takovou částku nepovažuje za nepřiměřenou jak výdělkovým schopnostem obžalovaného, tak délkou doby, po kterou bylo jednání páčáno (cca 8 měsíců).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok

učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 21. 7. 2020

Mgr. Tomáš Mahr v. r.
předseda senátu